

رێبه رانی حکومه تی ئیسلامی ناوا بیرده که نه وه.

ناواش ده دوین،

بویه دنیاشیان ناوا له خویناو هه لکیشاوه.

ئهو هی لیڤرده دا ده یخویننه وه چه ند بر گه یه که له قسه لانی سه رانی حکومه تی ئیسلامی و به تایبه ت خومه ینی، که هه ر له سه ره تای هاتنه سه رکاره وه کردوو یانه و به کرده وه شیان ده ره یناوه. ئه م قسه نه هی نه روون و بی پێچوپه نان، کرده وه کانیش هی نه زه ق و به رچا ون که پێویست به شه رح و شیکردنه وه ناکه ن. هه ر ئه م ده ربه رپین و کرده وانه بوخو ی به باشی رواله ت و ده رونی ره شی و یژه ره کان یان و پۆلکیوی و نائینسانی بوونی ئه و بیرو باوه ره ده رده خات که ئه مانه ی پی گۆش کراوه .

- به شیک له م قسه نه پێوه ندی یان به هه ره شه کان، فتوای جیهاد و یه که م هی رشی حکومه تی ئیسلامی له ۲۸ ی گه لاویژی سالی ۵۸ بو سه ر کوردستان هه یه .
- پێشتر ئه م بابه ته م له په راویزی نامیلکه ی « تیرۆر و ره شه کوژی ئاوه لدوانه ی کومه لگای ئیسلامی » له نووسینی « باقر مؤمنی » بلا و کردۆته وه . پیم باش بوو ئیستا له سالرۆژی فه رمانی جینایه تکارانه ی جیهاد دژ به خه لکی خوڤراگری کوردستان جاریکی دیکه و سه ربه خو بلاوی بکه مه وه .
- به شی هه ره زۆری ئه م « وتانه » م له کتیبیکی دوکتور « شجاع الدین شفا » به ناوی « توضیح المسائل » وه رگرتوه .

ناسر ئه مین نژاد

« ئییران به شوین به رنامه یه که وه یه ، ئه ویش به رنامه ی ئیسلامه . هه ر که س به چه پ یان راستدا هه لنگو ی دژه خوا یه و ده یه وی دژایه تی خودا بکات و جه زای که سی واش هه مان جه زایه که بو دژه خوا برا وه ته وه »

له قسه کانی خومه ینی له چاویکه وتن له گه ل راهینه رانی په روه رده و باره ینان، جه ماران، روژی ۲۸ خه رمانی ۱۳۶۲

«ئهن پیموایه ئه گه ر هه ر هه مان شیوه ی ره سولی خودا و ئه میری موسلمانان و "خوله فای راشدین" به ریوه بچی و ره چاو بکری، ئیتر هه ر له بنه رتدا گیراومان نامینی و گری و گو لی گرتوخانه کانی ئیمه ش رایبی ده بن. کاتی

نوینه‌ری خوا به گویره‌ی "بینات و الایمان" قه‌زاوت بکات، ئیتر کابرای تاوانبار بوچی ده‌بی مفت و مهره‌با له گرتوو‌خانه‌دا بوخوی وه‌ربکه‌ویت و بله‌وه‌ریت؟ ئه‌وده‌م نامه‌ی کرده‌وه‌کانی خوی ده‌دریته‌ ده‌ست، یان ئیعدام ده‌کری، یان ئه‌وه‌تا جه‌زای پاره‌ی بو ده‌بردیته‌وه، یان ده‌نا ته‌عزیر ده‌کریت. ئه‌م مه‌سه‌له‌یه له ئیسلامدا زور ئاشکرا و روونه و ئه‌مبه‌ر و ئه‌و به‌ری پیناوی. ئه‌گه‌ر که‌سیک دووجار، سی جار داری هه‌ددی لیبدریت و ته‌مبی نه‌بی، بو جاری چواره‌م ئیعدام ده‌کری و برایه‌وه. ئه‌گه‌ر ئه‌وها بچیته‌ پیش، ئه‌مه‌ پیی ده‌لین قانون، قانونی قه‌زایی، قانونی شو‌ر‌ش‌گی‌رانه. نه‌ک له‌خو‌را ریگه‌ بدری خه‌لک مفت و مهره‌با له گرتوو‌خانه‌کاندا وه‌ربکه‌وی و نه‌ققاشی بکات»

له قسه‌کانی آیت الله گیلانی، حاکمی شهرعی دادگاگانی شو‌رش، روژنامه‌ی ئیتلاعاتی ۷ رهبه‌ری ۱۳۶۱

«دادگاگانی شو‌رش گوناخن و "هه‌تیو" ماونه‌ته‌وه. هه‌لبه‌ت ئه‌وه راسته‌ که ساوه‌ساویان کردوو و به گویره‌ی پیویست ئیعدامیان نه‌کردوو. ئیمه‌ له‌ بابته‌ ئه‌م که‌مته‌ر خه‌می و ساوه‌ ساوه‌ داوی لیبوردن له خه‌لک ده‌که‌ین»

له قسه‌کانی آیت الله گیلانی، حاکمی شهرعی دادگاگانی شو‌رش، وتاری رادویی ۲۶ی سه‌رمه‌زی ۱۳۵۹

«هه‌ر ده‌لین گرانییه، نه‌بوونییه، ئیمه‌ بیین ناموسه‌کانمان، گیانمان و ئیسلامه‌که‌مان بخه‌ینه مه‌ترسییه‌وه ئه‌مه‌ چیه‌ گوشت گرانه و میوه له کرین نایه‌ت و خه‌لک نارازین؟! ئه‌مجار خوی نه‌خواسته ئه‌م یه‌که‌یتییه‌ی که هه‌یه تیدابچی و هه‌موو ناموسه‌کان و هه‌موو زه‌حمه‌ته‌کانی ئه‌نبیاش سلّوی خویان له سه‌ر بی به‌ فیرو بچی؟! ئاخ‌ر نابی توژی پیاو بن؟»

خومه‌ینی، له چاوپیکه‌وتن له گه‌ل وه‌زیری ناوخو و هاوکاره‌کانی، جه‌ماران، روژی ۲۱ی خاکه‌لیوه‌ی ۱۳۶۲

«گوئی له‌و که‌سانه‌ مه‌گرن که ده‌م له دموکراسییه‌وه ئه‌ده‌ن. ئه‌وانه دژی ئیسلامن، ده‌یان‌ه‌وی میلیه‌ته‌که‌مان به‌لاریدا به‌رن. ئیمه‌ قه‌له‌می ژاراوی ئه‌و که‌سانه‌ ده‌شکینین که باسی نه‌ته‌وه‌یی و دموکراتیک و شتی وا ده‌که‌ن»

خومه‌ینی، له چاوپیکه‌وتن له گه‌ل خویندکاران و فه‌ره‌ه‌نگییه‌کانی شاری قوم، روژی ۲۳ی بانه‌مه‌ری ۱۳۵۷

« تويزاڻيڪ ههن ڪه دڙي ئيسلامن و ههر بهم بونه شهوه دڙي ئيمهن. ئيمه ههر بهو مستهه ڪه له رڙيمي شامان سرهواند و له نيومان برد، نهو هاش نهو تويزاله - ڪه نوڪهري وانن - دهڪوتينهوه. نهمن پيٽان دهئيم، جاريڪي ديڪه به قسهڪانتاندا بچنهوه. لهو شتانهه ڪه نووسيوتانه توبه بڪهن. نهمن به ناگاتان دهڪمهوه دهنا خرابتان به سهر دي... »

خوبهيني، له ده دره سه ي فهيزيهه قوم، ۱۵ جوزده رداي ۱۳۵۸

« ههنديڪ ههلپهرهست و فيلهباز ههن ڪه ناهيلن ڪاروبارهڪان به شيوهه ئيسلامي بچيٽه پيش، بهلام ئيسٽا قهيدى نيه، دهبي جاري توڙيڪ ددان بهخوماندا بگرين تا ڪاره سهرهڪيههڪان دهچيٽه پيش و خومان قايم دهڪهين، پاشان بهرده شور ڪردنيڪي پاڪ و به تهميز بهريوه دهبهين. دهبي نهوانه پاڪتاو بڪرين. ڪاتي گري سهرهڪيههڪان رايي بوون و بهسهرچوون، نهوڪات به روڙيڪ پاڪتاويان دهڪهين. »

چاوپيڪهوتن له ڪهل نونتهرهڪاني شيرڪهتي نهتهوهي نهوتي ئيران، قوم، ۴ پوشپهري ۱۳۵۸

« ئيمه نهگهر بزانيين و تيبگهين ڪه پيلان خوازهڪان دهستبهردار نابن، به روڙيڪ فاتيهه هموانيان دهخوينين و له نيويان دهبهين. ميللهت نهو ڪهسانه ههلنابڙيرن ڪه گوئ به ئيسلام نادهن، يان نايانهوي قانونهڪاني ئيسلام بهريوه بچي، جا ههرچهند ڪه زانا و نووسهريش بن. نهو ڪهسانه نهگهر پييان وابي ڪه دهتوانن به ڪهلاله شهيتانيهڪاني خويان ريگهيهڪ بو به لاري بردني ياساي بنهرهتي له شاري ئيسلام بدوزنهوه، به ههلهدا چوون »

(وتار، له دهدرهسهه فهيزيهه قوم، ۳ پوشپهري ۱۳۵۸)

« ههنديڪ ڪهساني روناڪبير، ڪهساني قهلهم به دهست و خاوهن زانياري و بيرمهند دهبينين ڪه قهلهمهڪانيان ههلگرتووه و به ناوي دمواڪراسيهوه چييان پيخوشه دهينووسن و بوونهته هوئ نازاوهگيري و بشيوي. نهم چيني

به‌ناو روناكبيره ده‌بی خویمان ئیسلح بکهن. ئیمه هه‌رچی زووخواوه که ده‌یچیژین، له ده‌ست ئەم زرە روناكبیرانه‌یه، که گویا خویمان به روناكبیر و مافناس ده‌زانن. ئیمه هه‌رچی ده‌ی‌کیشین له چنگ ئەمانه‌یه. »

(وتار، له به‌رده‌م ئەندامانی "بزوتنه‌وه‌ی رادیکالی ئێران! قوم‌ای پوشه‌ری ۱۳۵۸)

« ده‌بی ئەم روناكبیرانه به ئاگا بێن، ئەگەر ده‌ست هه‌لنه‌گرن و بیان‌ه‌وئ خو تێوه‌ربده‌ن، خراپیان به سه‌ردی‌ت و سه‌رکوت ده‌کرین. ئیمه تا ئیستا له گه‌ل ئیوه‌دا به نه‌رم و نیانی جوولایینه‌ته‌وه، به‌لکوو ده‌ست له ئاکاری شه‌یتان ئاسایی تان هه‌لبگرن، ئەگەر بێتو ده‌ست‌به‌ردار نه‌بن قسه‌ی ئاخری خو‌مان ده‌که‌ین. ئەم چه‌پ ره‌وی ئەمریکایی و غه‌یره ئەمریکاییانه ده‌بی باش بزائن، هه‌رکات بمانه‌وئ و ئاره‌زو بکه‌ین، ده‌توانین له چه‌ند سه‌عاتی‌کدا بیان‌خه‌ینه زبڵدانی نه‌مان. »

(په‌یام به‌ میله‌تی ئێران ۱۷ ی پوشه‌ری ۱۳۵۸)

« ئەو که‌سانه‌ی که به‌ره‌ی سیاسی پیکده‌هینن، ده‌بی ده‌ستی لی هه‌لبگرن. خه‌تای خو‌مانه، ئەگەر هه‌ر له سه‌ره‌تاوه وه‌کوو شو‌رشه‌کانی دیکه‌ی دنیا سه‌ری چه‌نده‌زار که‌سیک له‌م بو‌گه‌نیوانه به به‌ر چاوی هه‌موانه‌وه به‌ر‌درا‌نایه و ئاو‌ریان تێبه‌ردرایه، ئەو کات هه‌موو گری و گوله‌کان رایی ده‌بوون و ئەو گێچه‌لانه‌ش نه‌ده‌قه‌وما. ئیمه حیزبیک یاخود چه‌ند حیزبیک، که باش ده‌جوولین‌ه‌وه راده‌گرین و ئەوانی دیکه مه‌منوع ده‌که‌ین. ئیمه ئیتر ناتوانین ئەو درگایانه‌ی که پێشتر والا‌مان کردبوو، به‌ی‌لینه‌وه. ئیمه ناتوانین ریگا بده‌ین ئەم حیزبانه درێژه به‌ کاری خویمان بده‌ن. ئیمه به‌ پێی شه‌رع ناتوانین ده‌رفه‌تیان پێ‌بده‌ین، به‌ پێی شه‌رع ئیجازه‌مان نیه به‌ریان چۆل‌بکه‌ین. ئیمه ئازادی مان دانئ به‌لام هه‌له‌ بوو، ئیمه ناتوانین له گه‌ل ئەم ره‌وه حه‌یواناته درندانه به نه‌رم و نیانی بجوولین‌ه‌وه. ئیتر له‌مه به‌دوا ناهیلین هیچ نووسراوه‌یه‌کی ئەمانه له هیچ شو‌ینیکی ئەم ولاته‌دا بلاو

بیتهوه. ئیمه هه موو نووسراوه کانیان له بهین ده بهین، ده بی له گه له ئه مانه توند بین و هه ر واش ده کهین.»

(وتار، له کۆری خۆناساندنی مه جلی خوبره گان. قوم 27 ی پوشه ری 1358)

« پاش شورش سنوره کان لابران، قه له مه کان سه ربه ست کران، به ری وتار و راده ربرینمان چو له کرد، درگای حیزبه کان کرانه وه. ئه وه ده می وا بیر ده کرایه وه که ئه مانه لانی که م ئه گه ر موسلمانیش نه بن، خو ئینسانن. به لام ده رکه وت ئه مانه به کړی گیراوی بیگانه ن. ئیستا ئیتر جه وه هه ر و ناوه روکی ئه م نووسه رانه، ئه م حیزبانه، ناواخنی ئه م وتار و قسه و به لاینه هه لخه له تینه رانه مان بو ده رکه وتوه. ئیمه ئیتر ئه م سه ربه ستییانه ناهیلین. ئه مانه که سانیک نین به ئاموزگاری ده ست له کاره کانی خویان هه ل بگرن، ده بی به توندی له گه ل یاندا بجولینه وه.»

(وتار، له مه دره سه ی فه یزییه ی قوم 27 ی پوشه ری 1358)

« ده بی ئه وکه سانه سه رکوت بکړین که به ناوی دموکراسییه وه ده یانه وئ ولاته که مان به ره و فه ساد و تیداچوون راکیش بکه ن. ئه مانه له یه هوودییه کانی « بنی قریظه» ش خرابترن و ده بی ئیعدام بکړین. ئیمه به ئیزنی خودا و به ئه مری خودا سه ربیان ده کوتینه وه»

(وتار، له مه دره سه ی فه یزییه ی قوم 8 ی خرمانانی 1358)

« ئه و که سانه ی ده نگیان به کوماری ئیسلامی نه دا، مانای وایه که ئیمه ئیسلامان ناوئ و تاغوتمان ده وئ. ئه و که سانه ش که ده نگدانیان ته حریم کرد مونا فغن، ده یانه ویست به م کاره ده نگ به کوماری ئیسلامی نه درئ. ئیمه ئه و که سانه هه ر وه ک مونا فغ چاویان لی ده کهین و سه رکوتیان ده کهین. ئیوه مونا فغن که ده تانه وئ فیتنه مان پی بگړن. چاومان له هاتوچوو ه کانتانه، ئیمه ئاگادارکراوین که ئیوه له گه ل که سانیک هاتوچووتان هیه که ده یانه وئ ولاته که مان بگه ریینه وه سه ر دوخی جارن. ئیستا که

پیلانگیرییه کانتان ئاشکرا بووه و سه لماوه، سه رکوتتان ده کهین. ئه گهر بیټوو ده ست له زوٴلیتی و شهیتانی هه ل نه گرن بانگه وازیکی به ته وژمتر له جاری پیشوو جار ده دهین و دارتان به سه ر به ردتانه وه ناهیلین و هه موانتان پاکسازی ده کهین. ئیتر ناهیلین ئیوهی زوٴل و تووی خراپه دریژه به کاره کانتان بدهن.»

په یام به بونهی جیژنی ره مه زان ۱۲ ی خه رمانانی ۱۳۵۸

« ئه م ره گ و ریشاله بوگه نیوانه ی که ئیستا که وتونه ته وه جموجول، سه رکوت ده کرین و له ئه نجامدا ولاته که مان خاوین ده بیته وه. هه زره تی «امیرالمومنین» کاتی که له گه ل له شکری «مه عاویه» و «خه وارچ»، که له کافره کان خراپتر بوون، به ره ورو بووه، زور به توندوتیژی هه ل سوکه وتی له گه لدا کردن و سه ری خه وارجه کانی به جوړیک پان کرده وه که ته نیا چه ند که سیکیان ده رفه تی هه لاتنیان بو هه ل که وت ... »

قسه بو خاووخیزانی خه له بانه کان، قوم ۱۱ ی خه رمانانی ۱۳۵۸

« روژی خه وارچ ئه و روژه یه که «امیرالمومنین» ی ئیسلام شمشیره که ی هه لکیشا و ئه و گه نده لانه ی هه ر وه ک لووی سه ره تان دروینه کرد و هه موانی کوشت. ئه و روژه روژی خوا بوو، ئه و روژانه ش که خوی ته باره ک و ته عالا بو ته مبی کردنی میله ته کان بوومه له رزه یان بو ده نیری، لافاویان بو ره وانه ده کات و توفان و گه رده لوولیان بو راییی ده کات و به کورتی هه موو ئه و روژانه ی که قه مچی له خه لک به ده سه ته وه ده گری و ده یانکو تی، هه تا ببنه پیاو، هه موو ئه و روژانه روژی خودان و ئه و شتانه ن که پیوه ندییان به خواوه هه یه.»

وتار، به بونهی سالتیوه رسوران و بیرهینانی شهیده کانی ۱۷ ی خه رمانان. روژی ۱۷ ی خه رمانانی ۱۳۵۸

« خۆتیهه لِقورتیئی و کارشکیئی مه کهن، هه موان ده بی مل به کوماری ئیسلامی بدن و سهر له پیناوی ئهم حکومه ته بن. ده نا ئه گهر وانه کهن، ته فروتونا ده بن »

قسه بو ئه فسه ره کانی هیزی هه وایی ئیسه هان، قوم، ۲۸ ی خه زمانانی ۱۳۵۸

« نه یاره کانی ئیمه له لوی سهره تان ده چن، ده بی عه مه لیات بکرین و ده رهاویژرین. ده نا هه موو شتیگ گهنده ل ده کهن و له نیوی ده بن... ئهم نووسه رانه، ئهم وتاریژیانه، ئهم هه لسوکه وتی دژ و به پیچه وانه و ئهم بهرنامه گه لی دیموکراسییه هه مووی خۆلادانن له ئیسلام. هه ر نووزه یه ک که سه ره له بدا له لایه ن کوفره وه یه، له لایه ن زه ندیقییه کانه وه یه. »

قسه بو به نوینه رانی خه لکی ته وریز. قوم، روژی ۲۸ ی خه زمانانی ۱۳۵۸

« ئیمه ده بی ئه و تا قم و که سانه ی که له هیللی ئیسلامدا نین و ریگی بزو تنه وه ی ئیسلامییان نه گرتوته بهر، له نووسراوه کانیان را بناسین. ئیوه مه لاکای که شوکور بو خوا ئاوساری ئومه تی ئیسلامیتان له ده ستدایه، ده بی خه لک له و زول و شه یتانو کانه ی که خه ریکی پیلان و کۆرکومه ل پیکه ییانن و ده گه فن، به ئاگا بینن. ئهم خه لکانه له یه ک شت ده ترسن، ئه ویش ئیسلامه. خالی سهره کی ره خنه کانیان ئیسلامه و به قسه کانیان تیری ره خنه ئاراسته ی ئیسلام ده کهن. قه له می ئه و که سانه هه مان سهره نیزه ی پیشووه که ئیستا وه ک قه له م که وتوته گهر... ئه مانه ده بی بزانه هه تا ئهم مبه ر و میحرابه هه یه، هه تا ئیوه ی وتاریژ و رهوزه خوین هه ن، هیچیان پی نا کری. ئه من ئه و نه یارانه به ئاگا دینم، هینده کۆرکومه ل ساز مه کهن، ئه وه نده بلا و کراوه ده رمه کهن، ئه وه نده شت بلا و مه کهنه وه. ئیستا توخوا بونه ته مه ردی ئازا و سهرتان هه لبریوه؟ به ده متاندا ده دم، چما ئیوه ده سه لاتتان هه یه؟ ده ست له م قسه قۆرانه و له م تورّه هاته هه لبگرن. ده نا خراپو به سه ر دیت »

قسه بو به تاقمیک مەلا ، شاری قوم، ۳ رەزبەری ۱۳۵۸

« لەو شۆرشەیی که لە ئێراندا چۆ بوو، لە چوارقورنەیی ئێراندا خەلک هەر هاواریان ئەو بوو، ئێمە ئیسلاممان دەوێ. ئەم میللەتە هەستانە پێی لە بو ئیسلام، رانەپەڕین هەتا دموکراسی لە ولاتەکه یاندا هەبێ.»

لە چاوپێکەوتن لە گەل شۆرای بەریوەبەری دەنگ و رەنگی کۆماری ئیسلامی. قوم، ۱۹ سەرماووزی ۱۳۵۸

« ئەو تاوانبارانەیی که ئێستا دەستبەسەرن، لە خووە تاوانبارنەکران، تاوانی ئەوانە زور ئاشکرایە، تە نیا دەبێ بە ناوێشان بناسرێن، ئەو جار هەموانیان بکوژرێن. ئەمانە هەر پێویست ناکا مەحکەمە بکرین، هیچ بەزەبیبێک بو ئەمانە نەهاتوو، ئێمە لەو برۆایەداین که تاوانبار هەر لە بنەرەتدا مەحکەمەیی ناوێت و دەبێ بکوژرێ.»

پەیام بو میللەتی ئێران، ۹ پۆشپەری ۱۳۵۸

« خەلک دەبێ لەو دایکەوه فیڕ بن که هاتوو کورەکهی خوێ هیناو خستییە بەر دەم مەحکەمە و پاشان ئیعدام کرا. ئەمە یەکیک لە نمونەکانی ئیسلامە و خەلکی دیکەش دەبێ هەر وابن. دەبێ کەس و کار و برا و منداڵەکانیان ئاموزگاری بکەن، ئەگەر ئاموزگارییان بە گویدا نەچوو؟ ئەمجار بوخوێیان بیانھێنن و بیانناسینن، هەتا بە جەزای خوێیان بگەن. ئەمە ئەرکی ئیسلامی و بەرپرسیارەتی نەتەوهییتانە. سەر لە پیناویدا بن و رەچاوی بکەن.»

لە چاوپێکەوتن لە گەل ئەفسەر و دەرەجە دارەکانی شاربانی کۆماری ئیسلامی ئێران ، قوم، ۲ خەرمانانی ۱۳۶۰

« ئەی ژنە، ئەو کارەیی تو کردت، بوو بە نمونە لە ئیسلام. تو هاتیت و کورەکەت دایە دەست بەرپرسیاری ئیسلامی و بە سزای خوێ گەیشت. هەموان دەبێ کاری وا بکەن. ئەرکی سەرشانی هەموو خەلکی موسلمانە ئەوها بجولێتە و ئەو نمونە یە رەچاوی بکەن.»

لە چاوپێکەوتن لە گەل دایکی «محمود طریق الاسلام» که وه ک دایکی نمونە راگەیه ندرنا.

« خویندکارانی خوشه‌ویست ده‌بی زور به وردی هه‌لسوکه‌وت و ئاکاری ماموستا و به‌رپوه‌به‌ره‌کانی قوتابخانه‌کانیان بخه‌نه ژیر چاوه‌دی‌ری و ئه‌گه‌ر خوای نه‌خواست‌ه یه‌کی‌کیان به‌لاریدا هه‌لخلیس‌کابوو، خیرا به‌رپرسه‌کان ئاگادار بکه‌نه‌وه و راپورتیان بده‌نی. هه‌روه‌ها ده‌بی خودی ماموستا و په‌روه‌ده‌ره‌کانیش زور به وردی ئاگاداری هاوکاره‌کانیان بن و به‌ری ئه‌وه‌که‌سانه بگرن که ده‌یان‌ه‌وی زولانه له ناواخنی ده‌رسه‌کاندا بیروپرای چه‌واشه‌ی خویمان به‌گویی منالانی ئه‌م نیشتمانی ئیسلامیه‌دا بخوینن، ئه‌گه‌ر هه‌ول‌دانه‌کانتان که‌لکی نه‌بوو، ئه‌مجار زور به برشتانه و به‌تی‌رادیوی لایه‌نه‌کانی به‌رپرس ئاگادار بکه‌نه‌وه.... روله خوشه‌ویسته کانیشم (مه‌به‌ست خویندکارانه به‌گشتی) ده‌بی خویمان زور و شیارانه ئاگاداری یه‌کت‌ری بن، ئه‌گه‌ر دیتیان هه‌ندی‌ک له دوزمنان له که‌ولی دوستانیه‌تی و هاو‌پولیدا به ته‌مای ئه‌وه بوون به لای خویمان و تا‌قمه‌که‌یان راکیشتان بکه‌ن، ئه‌وا خیرا بیانناسینن و هه‌ولیش بدن ئه‌م کاره‌ش به شاراو‌ه‌یی ئه‌نجام بدن. دایکان و باوکانی به‌رپرسیاریش ده‌بی به وردی ها‌تو‌چووی مناله‌کانیان بخه‌نه ژیر چاوه‌دی‌ری و ئاگایان له هه‌موو شتی‌ک بی‌ی»

په‌یام به‌ بونه‌ی کرانه‌وه‌ی خویندنگه‌کان، ۱۳۶۱ ر‌ه‌به‌ری

« هه‌تا ئه‌م میلله‌ته هه‌بووه، ئه‌م که‌سایه‌تیه ئاینی‌بانه‌ش هه‌بوون. ئه‌وه بزانه‌ن که له هه‌موو شوینی‌کی ئه‌م ولاته‌دا ته‌نیا مه‌لاکان و ئه‌م که‌سایه‌تی‌بانه ده‌توانن کاروباره‌کان به‌ره‌و پیش ببه‌ن. ئه‌وه‌نده ده‌مارگیری بو‌لابردنی ئه‌م مه‌لایانه به‌خه‌رج مه‌ده‌ن. ئه‌ری پیم نالین خوتان له ماوه‌ی ئه‌م چه‌ند ساله‌دا چیتان بو‌ئهم ولاته‌کردوه؟ ئیستا واتان لی‌ها‌تووه، ده‌لین نابی مه‌لاکان کاریان به‌ده‌ست بی‌ی؟ قه‌دری ئه‌م مه‌لایانه بزانه‌ن، ئیوه باش تی‌ناگه‌ن، ئه‌گه‌ر ئه‌م تایفه‌یه بخه‌نه لاوه، ئه‌وه ئیتر هیچ ناوونیشانی‌ک له ئیسلام نامینی‌ته‌وه. وای دابنیین مه‌لایه‌ک له شوینی‌کدا هه‌له‌یه‌کیشی کردبی،

چما ئیوه نه تانکردوو؟ بوچی ئیوه خوتان خیلاف بکهن و کابرای مه ندیل به
سه ر نه یکا؟»

له چاو پیکهوتن له گهل نوینه رانی مه جلسی ئیسلامی له جه ماران ، ۶ ره زیه ری ۱۳۵۸

« ئهم پیاوه ئاینیانه بویه جلهوی کاروباره کانیا ن گرتوته دهست، چونکا
دهزانن که کهسانی دیکه دهره قهتی ئهم کاره نایهن و ناتوانن کاروباره کان
به وجوره بهریوه بهرن که ئیسلام رهزای له سه ره . به بی ئهمانه ولات بهریوه
ناچی . چی ولامی خودا بدهینه وه؟»

له چاو پیکهوتن له گهل نوینه رانی مه جلسی و فه رمانده کانی سپای پاسداران له جه ماران ، ۹ خه رمانانی ۱۳۶۸

« ئهو که سانه ی پییان وایه رونا کبیرن و داوای مه جلسی دامه زرینه ران
(مجلس موسسان) ئه کهن ، ده بی دهستی لی هه لبگرن . ئهمانه دژایه تی له گهل
ئیسلامدا ده کهن و له ئیسلام توقاون »

له مه راسمی خو پیناساندنی نوینه رانی مه جلسی ده ست بژیدراوه کان ، قوم ۲۷ گه لاویژی ۱۳۵۸

« ئیمه ده بی شو رشه که مان بگه یه نینه هه موو ولاتانی ئیسلامی ، ئه گهر ئهم
شو رشه بنی ردری و له هه ر جیه ک سه ر هه لبدا ، ئه وا ئیتر ته نگ و چه له مه کان
چاره سه ر ده بن و ئهم ره گ و ریشالی گهنده لی و خراپه کارییه له ولاتانی
موسلمانه کان هه لده کی شری .»

په یام بو کونگره ی رزگارکردنی قودس . ۸ پوشپه ری ۱۳۵۹

« له هه ر شوینیک به زمی دژ به "ولایه تی فه قی" یان "وه لی فه قی" هه لگیرسا ،
هه ول بده ن دای کوژی ن . ئه گهر ئه وانه ی ئهم به زمه یان له روی نه زانینه وه
هه لگیرساندبوو ، هه ول بده ن ئهم له داوکه وتوانه روون که نه وه و به ئاگیان
بی ن و ته می گومانیا ن بره وی ن . به لام ئه گهر زانیتان ئهم گیچه له یان له روی
غه ره ز و رقه وه سازکردوو ، بیانخنکین . »

(آیت الله مسباح یزدی . له وتاریکدا بو به سیجیه کانی شاری قوروه . ۷ گه لاویژی سالی ۱۳۸۱)